

Ministerieel besluit tot bescherming als monument van de Sint-Victorkerk en kerkhof in Poperinge (Proven)

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012;

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 12.3.1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 2014;

Gelet op het ministerieel besluit van 22 mei 2014 tot vaststelling van een ontwerp van lijst van de als monument te beschermen Sint-Victorkerk en kerkhof in Poperinge (Proven);

Gelet op de behandeling van de uitgebrachte adviezen en ingediende bezwaren door Onroerend Erfgoed en gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 4 december 2014,

BESLUIT:

Artikel 1. Wordt beschermd, met inbegrip van de cultuuroederen die er integrerend deel van uitmaken, zoals opgesomd in de lijst als bijlage bij dit besluit, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten:

Wegens de historische en de sociaal-culturele waarde als monument:

De Sint-Victorkerk met inbegrip van de cultuuroederen die er integrerend deel van uitmaken en het kerkhof, gelegen in,

Poperinge (Proven), Alexisplein zonder nummer

bekend ten kadaster:

Poperinge, 6de afdeling, sectie B, perceelnummers 130K en 131B

zoals afgebakend op bijgevoegd plan.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische, in casu architectuurhistorische waarde:

Deze in oorsprong Romaanse kerk kende verschillende aanpassingen, uitbreidingen, verbouwingen

en aankledingen in de periode 17de-20ste eeuw. De kerk met een oudere Romaanse kern werd ca. 1600 verbouwd tot een hallenkerk met drie imposante tuitgevels, gemarkeerd door steunberen met versnijdingen.

De kerk heeft een imposante vierkante vieringtoren van drie geledingen onder een peperbusvormige bekroning. De toren bewaart nog sporen van de vroegere romaanse toren. De 19de-eeuwse uitbreidingen, verbouwingen en aankleding van het interieur gebeurden in het kader van het neogotische reveil. De uitbreidingen naar ontwerp van architect Jules Soete in 1850-1851 en in 1852-1854 vertonen dezelfde stijkenmerken als het hoofdvolume. Na de oorlogsschade van 1918 werd voor de heropbouw van het noordkoor en het noordtransept beroep gedaan op de Ieperse architect Jules Coomans. Niettegenstaande de vele aanpassingen, die representatief zijn voor een bepaalde periode, zijn de sporen van de romaanse voorganger en de latere bouwfases nog duidelijk afleesbaar, wat uitzonderlijk is. De gevels zijn allen opengewerkt met spitsboogvensters met glas-in-betonramen naar ontwerp van Lionel Holvoet, kenmerkend voor de jaren 1960-1970.

De kerkhofsite is historisch rechtstreeks gelieerd aan de kerk en aan het dorp Proven. Het kerkhof van Proven bewaart een collectie graftekens die architecturaal van belang zijn. De collectie graftekens die de 19de- en 20ste eeuw overspannen geven een zeer goed beeld van de vorm-, stijl- en materiaalevolutie in de funeraire kunst in een regionaal centrum. De vormgeving evolueert van de eenvoudige stèle naar grafplaten, portiekstèles, tombes en eenvoudige betonnen kruisen. De meest gangbare stijlen als neoclassicisme, neogotiek, neoromaans, art deco en de sobere modernistische vormgeving van de jaren 1950 en 1960 zijn aanwezig. Zowel de veel voorkomende blauwe hardsteen in combinatie met witte marmer als het zeer uitzonderlijk graniet komt voor. De verhouding in het gebruik van de materialen is representatief voor de evolutie die in de grafkunst wordt terug gevonden.

Sociaal-culturele waarde:

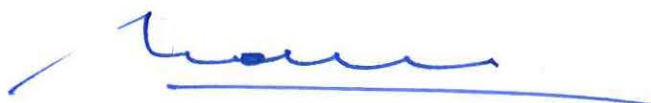
Ruimtelijk-structureel, contextueel en visueel neemt de Sint-Victorkerk en het omliggend kerkhof een dominante plaats in, in de dorpskern van Proven. Het kerkhof, gelegen rondom de Sint-Victorkerk bepaalt mee de eigenheid, herkenbaarheid en de identiteit van de dorpskern. De graftekens op het kerkhof van Proven zijn een afspiegeling van de sociale status en sociale structuur van de dorpsgemeenschap.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009, 4 december 2009, 10 juni 2011 en 22 juni 2012 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009, 11 januari 2010, 2 augustus 2011 en 27 juli 2012).

Brussel, **27 MAART 2015**

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS